

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Jitkou Zavřelovou v právní věci žalobce: **K. R. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 19. 1. 2010, čj. OAM-585/VI-18-K03-2009,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19. 1. 2010, čj. OAM-585/VI-18-K03-2009, žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu. V rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce podal již v pořadí třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany. Poprvé o udělení mezinárodní ochrany požádal dne 21. 3. 2007, a to pod jménem S. H. Toto řízení bylo zastaveno, neboť se žalobce nedostavoval k pohovoru. Podruhé o udělení mezinárodní ochrany požádal již pod současným jménem dne 6. 5. 2008. O této žádosti bylo rozhodnuto tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neuděluje. Žalovaný pak po posouzení tvrzení a doložených skutečností a po jejich porovnání s tvrzeními obsaženými v předchozích řízeních dospěl k závěru, není důvod měnit svá

dosavadní rozhodnutí a ani důvod vést nové meritorní řízení, neboť žalobce nepředložil žádné nové skutečnosti. Během druhého řízení žalobce popřel údaje, které uvedl v řízení prvním, a doplnil problémy s policií vzniklé jeho účastí na několika demonstracích, aniž uvedl konkrétní údaje. Rovněž si nepamatoval podrobnosti o několikaměsíčním uvěznění a opakoval, že jediným důvodem odchodu byla potřeba léčit nemocné srdce. V současně vedeném řízení pak žalobce zopakoval potíže s policií kvůli účasti na demonstracích a zdravotní problémy. Jedná se tedy o totožné, již dříve posuzované, potíže. Žalovaný zdůraznil také to, že žalobce i ve své třetí žádosti uvedl rozporné údaje, neboť sdělil, že kdykoli byla kurdská demonstrace, účastnil se jí, přičemž během druhého řízení si na demonstrace nepamatoval. Během všech řízení pak sdělil, že proti němu nebylo a není vedeno trestní stíhání, přičemž zároveň předložil příkaz k zatčení ze dne 21. 6. 2007 a prohlásil, že na všech policejních stanicích je jeho portrét. Žalovaný také připomněl, že první i druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany předcházelo udělení správního vyhoštění.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojí žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Namítá, že rozhodnutí je vadné a navrhuje jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení. Tvrdí, že žalovaný nepřijal řešení, které by odpovídalo okolnostem daného případu, neboť žalobce trápí skutečné obavy z návratu do země po tak dlouhé době a žalovaný se nezabýval riziky, kterým žalobce může být po návratu vystaven, a to v souvislosti s tím, že požádal v jiné zemi o azyl. Situace Kurdů není v Sýrii bezpečná. Žalobce se účastnil mnoha demonstrací, a proto je jeho jméno známo úřadům i policii. Byl vystaven nejednomu výslechu a byl vydírán k podávání zpráv o svém okolí. V Sýrii na něho byl vydán i zatykač. Dalším důvodem žádosti je zdravotní stav. Žalobce prodělal operaci srdce a potřebuje pravidelné kontroly. V případě návratu mu nebude zajištěna potřebná péče, proto se také obává o svůj život.

Žalobce v žalobě také požádal o přiznání odkladného účinku žalobě s odůvodněním, že právní následky napadeného rozhodnutí by znamenaly možnost vyhostit jej do země původu, což by znamenalo, že by se nemohl účinně domáhat svých práv a jeho postavení v řízení by tak bylo značně ztíženo. Šlo by tedy o nenahraditelnou újmu. Přiznání odkladného účinku se přitom podle žalobce nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob, ani není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce ve své třetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl totožné důvody jako ve své druhé žádosti, proto bylo řízení zastaveno. To, že žalobce o udělení mezinárodní ochrany žádá ze stejných důvodů, které uplatnil již dříve, přitom žalobce potvrdil v samotné žádosti. Žalovaný proto žalobu považuje za nedůvodnou, neboť zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil, a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí. Žalovaný také vyjádřil nesouhlas s přiznáním odkladného účinku žalobě. K tomu uvedl, že opakované podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je čistě účelové a má oddálit žalobcův odjezd z České republiky, neboť žalobci bylo již dvakrát uděleno správní vyhoštění.

Krajský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodl přitom bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovým postupem soudu vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 10a psím. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Podle ustanovení § 25 psím. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce podal již v pořadí třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany. Poprvé o udělení mezinárodní ochrany požádal dne 21. 3. 2007, a to pod jménem S. H. Toto řízení bylo rozhodnutím ze dne 8. 6. 2007 zastaveno, neboť se žalobce nedostavoval k pohovoru. Podruhé o udělení mezinárodní ochrany požádal již pod současným jménem dne 6. 5. 2008. O této žádosti bylo rozhodnuto dne 16. 9. 2008 tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neuděluje. Pro posouzení nepřipustnosti třetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany je rozhodné srovnání skutečností uváděných v druhé a třetí žádosti. První žádost totiž nebyla posuzována meritorně, i ta však má ve věci význam, neboť může celkově dokreslit důvěryhodnost tvrzení žalobce.

Po přezkoumání druhé i třetí žádosti soud dospěl k závěru, že obsahují tytéž skutečnosti. Z druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany plyne, že ji žalobce podal z důvodu, že se účastnil kurdských demonstrací a pronásledovala jej proto policie; druhým důvodem byly jeho zdravotní problémy se srdcem. Tytéž důvody pak žalobce uvedl i v třetí žádosti, tj. zdravotní potíže se srdcem a pronásledování pro účast na kurdských demonstracích. Jelikož o těchto tvrzeních již bylo jednou vedeno správní řízení a vydáno pravomocné meritorní rozhodnutí, které bylo dokonce přezkoumáno jak krajským soudem, tak i posléze Nejvyšším správním soudem, není skutečně důvod, aby bylo totéž činěno znovu. Žalovaný tedy po právu řízení zastavil, neboť opakované řízení, které by nemohlo dopadnout jinak, než jako to předchozí, tj. skončilo by neudělením mezinárodní ochrany, by zcela postrádalo smysl. Za takových okolností již správní orgán nezkoumá, zda v případě návratu do země původu žalobci hrozí nebezpečí vážné újmy, či nikoli. To bylo mj. předmětem řízení o druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Soud pak již nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby, neboť o žalobě rozhodl bezprostředně poté, co se podařilo zjistit místo pobytu žalobce.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu (§ 102 a následující s. ř. s.). Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. Jiné opravné prostředky nejsou přípustné.

V Praze dne 23. července 2010

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
samosoudkyně

Rozsudek byl vyhlášen dne 23. 7. 2010 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 2, § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

Za správnost vyhotovení:

Vlasáková

